

Иортарица [51]. Имѣтъ и единъ чашацъ царскъ, апискъ цѣлительниъ. Църква-та е много украсена изъ 4 отъапокъ [диреци] халисъ сумакія лѣаны, Свѧты моицъ имѣтъ глаꙑ на св. Григорія Богослова, частъ отъ трасти-тѣ отъ глаꙑ-тѣ изъ кояк-то напоакахъ Христы. Въ частъ отъ св. Іоанна Благоустроаго, и отъ Андрея Критскаго, и нога на св. апостола Бартоломея, и глаꙑ на св. Вадокнія, кого-то на иѣрікѣ въ 1810 въ иѣкоиѣ старъ гробницъ. Като разновакъ тѣзи гробницѣ на иѣрікѣ и единъ икоинъ изъ подписъ

тѣй като подигна единъ мермеръ въ олтарѣ, по случаю памѣти ѿ быво незнаемо спрѣвалаще. Послѣ зема тѣхъ икоинъ и крыть-а отъ честно-то дѣро, и другы работы ѿ имало за крестье запали и единъ голѣмъ скѣпъ и изъ тури вѣтрѣ прѣдъ икоин-тѣ, и тѣй едвали прѣстигнали да покрые мѣсто-то, послѣ нападали варвари-тѣ, обрали всѣ ѿ памѣти и него въ пѣни зарокали, отвелъ го въ страна далѣчихъ, а скроениихъ-тѣ Божіѧ матерь по врѣмѧ го избавила отъ пѣни и скѣдѣ 72 годинъ въ вѣраска пакъ въ Катопелѣ, и каза въ онова врѣмѧ ѿ му га е прилучилъ и каквъ икры онъ скроениша. Послѣ за да га укрѣпятъ другы тѣ закади гы гали въ олтарѣ и показа имъ мѣсто-то, и тѣй като открыхъ ѿ да видѣтъ, очудо! скѣпъ-та гори прѣдъ икоинъ-тѣ на Божіѧ матерь и прѣдъ честный крестъ, и винко поставлено ѿ быво скрuto. Слѣдѣ мало врѣмѧ старецъ-а пожи-вѣ богоугодно и скончалъ.

(51) Тада икона вѣше изображенна прѣдъ двери тѣ винкаши, гдѣ-то столъ-я ключеве-тѣ църковни прикачені. По окычай дойде единъ пажъ канцлеръ-а да земли ключеве-тѣ да отключи църквѣ тѣ, стори поклони и пристегна да земли канчевы-тѣ, обаче отъ